

Sygn. akt IX W 745/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Żołnowska

Protokolant: sekretarz sądowy Anna Ostromecka

w obecności oskarżyciela publ. D. K. (1)

po rozpoznaniu w dniu 23 marca 2016 r. sprawy

D. S.

s. T. i M. z domu P.

ur. (...) w D.

obwinionego o to, że:

w dniu 20 lipca 2015r. o godzinie 09:50 w miejscowości B., gm. (...), woj. (...) - (...) na drodze (...), kierując pojazdem marki R. (...) o nr rej. No (...) nie zastosował się do znaku poziomego P-4 „linia podwójna ciągła”

- tj. za wykroczenie z art. 92§1 kw

w miejscu i czasie jak wyżej kierując pojazdem marki R. (...) o nr rej. (...) naruszył zakaz wyprzedzania pojazdu na przejściu dla pieszych i bezpośrednio przed nim

- tj. za wykroczenie z art. 97 kw

ORZEKA:

I. **obwinionego D. S.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów i za to na podstawie art. 92§1 kw i art. 97 kw w zw. z art. 9§2 kw skazuje go na **karę 500,- (pięćset) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinionego od kosztów postępowania i opłaty.

Sygn. akt IX W 745/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Obwiniony, D. S., nie pracuje, uczy się w Zespole Szkół (...) w B.. Pozostaje na utrzymaniu (...) Nie posiada dochodu, ani osób na utrzymaniu. Obwiniony nie był uprzednio karany.

W dniu 20 lipca 2015 roku D. S. około godziny 9:50 kierował pojazdem marki R. (...) o nr rej. (...) na drodze nr (...) z B. do (...). W samochodzie wraz z kierowcą znajdowali się: P. K., A. B. (1), B. K. - siedzący z tyłu oraz B. L. (1), siedzący na przednim fotelu obok D. S.. Przed nim pojazdem m-ki M. (...) o nr rej. (...) poruszał się Z. W. (1).

Podczas jazdy D. S. rozpoczął manewr wyprzedzania pojazdu m-ki M. (...) o nr rej. (...). Odbyło się na początku miejscowości B., na łuku drogi oznakowanej znakiem poziomym P - 4 „linią podwójną ciągłą”. Rozpoczęty manewr zakończył w centrum (...) bezpośrednio przed przejściem dla pieszych. Przez cały manewr pozostawał na przeciwnym pasie ruchu.

Tym samym nie zastosował się do znaku drogowego P - 4 „linia podwójna ciągła” i wykonał manewr wyprzedzania pojazdu bezpośrednio przed przejściem dla pieszych.

Zdarzenie zostało zgłoszone przez Z. W. (2). Obwiniony został zatrzymany przez (...). D. K. (2) w (...).

Podczas wykonywanych czynności kontrolnych obwiniony odmówił przyjęcia mandatu karnego.

(dowód: notatka urzędowa k. 6, protokół przesłuchania świadka Z. W. (1) k. 59-59v, 13, D. K. (2) k. 59v dokumentacja fotograficzna k. 7-9, szkic miejsca zdarzenia k.10)

Wobec powyższego D. S. został obwiniony o popełnienie wykroczenia z art. 92 §1 kw i art. 97 kw w zw. z §86 ust. 5 Rozporządzenia w sprawie znaków i sygnałów drogowych.

W toku przeprowadzonego postępowania obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia. Zaprzeczył, aby taka sytuacja w ogóle miała miejsce. Wyjaśnił, że samochodu m-ki M. nie mógłby wyprzedzić z powodu dużego natężenia ruchu, który panował w tym czasie, na tym odcinku drogi (dowód: k. 33, k. 60 - wyjaśnień obwinionego).

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego, uznając je za przyjętą przez obwinionego linię obrony, zmierzającą w kierunku uniknięcia odpowiedzialności. Wyjaśnieniom obwinionego przeczą rzetelne, logiczne i konsekwentne zeznanie świadka, Z. W. który zgłosił zaistniałe zdarzenie.

Z. W. (1) jako zawodowy kierowca, posiadający wiedzę i doświadczenie, zna obowiązujące zasady, jakimi powinni kierować się kierowcy na drodze. W momencie wyprzedzania go na odcinku drogi (...), zaobserwował, że obwiniony nie zastosował się do obowiązujących prawem reguł postępowania, tj. dokonał manewru wyprzedzania w miejscu do tego niedozwolonym. Ponadto świadek wskazał na sposób postępowania obwinionego na drodze, który jadąc z pasażerami powinien na drodze pamiętać o bezpieczeństwo tak swoim, jak i innych osób uczestniczących w ruchu drogowy. Ponadto świadek wykonał szkic sytuacyjny, określając w nim dokładnie przebieg zdarzenia (k. 14).

Sąd uznał zeznania świadka za wiarygodne i znajdujące potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym. Ponadto świadek jest osobą obcą dla obwinionego i nie miał żadnego swojego interesu w tym, by mu sprawiać problemy z prawem. Jedynie niedopuszczalne zachowanie na drodze obwinionego skłoniło go do zgłoszenia zaistniałej sytuacji.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka D. K. (2), która opisała przebieg kontroli drogowej. Okoliczności przez nią przedstawione są bezsporne i znajdują potwierdzenie w notatce urzędowej.

Natomiast nie wnoszą istotnych treści do sprawy zeznania świadków znajdujących się w pojeździe kierowanym przez obwinionego: P. K., A. B., B. L. oraz B. K.. Wymienieni świadkowie stwierdzili, że nie obserwowali sytuacji na drodze.

Warunkiem przypisania odpowiedzialności za wykroczenie z art. 92 §1 kw jest niezastosowanie się do znaku lub sygnału, czyli takie zachowanie które narusza wynikający ze znaku lub sygnału obowiązek. Jednocześnie art. 4 Prawa o ruchu drogowym wskazuje, że każdy uczestnik ruchu i inna osoba znajdująca się na drodze mają prawo liczyć, że

inni uczestnicy tego ruchu przestrzegają przepisów ruchu drogowego, chyba że okoliczności wskazują na możliwość odmiennego ich zachowania.

Zgodnie z art. 24 Prawa o ruchu drogowym, wyprzedzanie jest jednym z najniebezpieczniejszych manewrów w ruchu drogowym i dlatego przy jego wykonywaniu wymagane jest zachowanie szczególnej ostrożności. Sąd Najwyższy w wyr. z dnia 22 sierpnia 1973 r., V KRN 148/73 uznał, bowiem że: „Wyprzedzanie należy do najtrudniejszych manewrów, dlatego też naruszenie przepisu o wyprzedzaniu jest lekceważeniem jednego z najbardziej podstawowych przepisów ruchu drogowego”. Zakaz wyprzedzania może być wprowadzony pionowymi znakami, jak i poziomymi. Obwiniony wykonał manewr wyprzedzania w miejscu obowiązywania znaku poziomego P-4. Zgodnie z §86 ust. 5 Rozporządzenia w sprawie znaków i sygnałów drogowych znak P-4 „linia podwójna ciągła” rozdziela pasy ruchu o kierunkach przeciwnych i oznacza zakaz przejeżdżania przez tę linię i najeżdżania na nią.

Przepis art. 26 ust 3 pkt 1 Prawa o ruchu drogowym zabrania wyprzedzania pojazdu na przejściu dla pieszych i bezpośrednio przed nim. Naruszenie tych zasad, jeśli nie spowodowała tak jak w niniejszym przypadku zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym, jest wykroczeniem z art. 97kw.

Wobec powyższego Sąd uznał obwinionego D. S. za winnego, tego że w dniu 20 lipca 2015 roku o godz. 9:50 w miejscowości B., na drodze (...) kierując samochodem marki R. (...) o nr rej. (...) nie zastosował się do znaku poziomego P-4 „linia podwójna ciągła” oraz naruszył zakaz wyprzedzania pojazdu na przejściu dla pieszych i bezpośrednio przed nim. Swoim zachowaniem obwiniony wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 92 §1 kw i art. 97 kw w zw. z §86 ust. 5 rozporządzenia w sprawie znaków i sygnałów drogowych.

W tym stanie rzeczy wymierzona obwinionemu kara grzywny jest adekwatna do stopnia jego zawinienia i społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu. Przy rozmiarze kary Sąd miał na względzie zagrożenie dla innych użytkowników drogi, zignorowanie przez obwinionego elementarnych przepisów obowiązujących w ustawie Prawo o ruchu drogowym, a w szczególności w zakresie przestrzegania znaków poziomych, jak i zachowania wymogów przez kierującego podczas wykonywania manewru wyprzedzania. Obwiniony stworzył poważne zagrożenie bezpieczeństwa dla osób poruszających się na drodze (...) z B. do (...) oraz dla pasażerów jadących razem z nim.

W ocenie Sądu orzeczona kara grzywny zmotywuje obwinionego do rozważniejszej i ostrożniejszej jazdy, a przede wszystkim do respektowania obowiązujących przepisów z zakresu ruchu drogowego.

Sąd na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwolnił obwinionego od kosztów postępowania i opłaty.